Entrada

PARAULES DE PASQUA. 4ª: “SENYOR MEU I DÉU MEU!” (Joan 20, 28)

Avui es parla molt del procés. Una paraula que pot significar moltes coses. El procés personal de Tomàs va culminar amb aquestes paraules: *Senyor meu i Déu meu!* No les va pronunciar com a resultat d'un càlcul mental ni d'una conclusió lògica, ni menys encara mogut pel testimoni dels seus companys.

El fet decisiu va ser que Jesús va entrar en els seus dubtes i els va desfer amb la seva presència. Ah! En aquell moment el cor es va eixamplar i des del més profund van brollar –autèntics, humils i directes– uns mots que han transcendit els segles.

Quan ens preguntem què passa que la fe cristiana a les nostres societats occidentals –i en concret a casa nostra, almenys estadísticament– està en descens, moltes vegades ens quedem sense paraules.

La nostra lògica és en gran part la que ha fet avançar la tècnica, el progrés científics, els càlculs econòmics. Els mercats, els laboratoris, l'exactitud de les xifres, el que mostren la informàtica i la robòtica i un molt llarg etcètera han anat configurant una manera de pensar que en general no facilita la fe. Els testimonis de donació generosa, de notables sacrificis pels altres, no són patrimoni dels creients, encara que tenim nombrosos exemples de creients que donen un testimoni admirable. Ni raonaments, ni testimonis generosos... Doncs, què?

La fe no és el resultat dels raciocinis ni dels testimonis. Evidentment que aquestes realitats poden ajudar, però no són decisives. La fe va més enllà de la lògica dels sistemes econòmics, va més enllà del previsible i del que deia Sant Tomàs: "Jo si no ho veig, no ho toco, no em resulta efectiu... no m'ho crec; no m'ho puc creure."

La fe és la conseqüència d'una trobada amb Jesús, encara que la resta de situacions i arguments poden ajudar i enfortir-la. Sense aquesta trobada serà una manera de sentir i de viure respectable, sens dubte, però inintel·ligible per a unes majories d'homes i dones que responen a una manera de pensar i de viure amarada de tecnicismes i pèrdues o guanys econòmics.

Qui diu sincerament "Senyor meu i Déu meu" és aquell/a que ha trobat o s'ha deixat trobar per Jesús. Ell viu entre nosaltres, a prop nostre. És la Pasqua, el pas de Déu en les nostres vides.

Jesús Renau sj.